DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 15 kwietnia 1952 | Nr 6 | Poz. 56—70

TREŚĆ:

56.

ZARZĄDZENIE Nr 47 MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 marca 1952 roku

(L. dz. CZZ/62/12338/52)

w sprawie taryfy dla transportu samochodowego, spedycji oraz przewozów konnych.

W związku z zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 31 grudnia 1951 r. w sprawie wydania nowej taryfy towarowej transportu samochodowego i spedycji (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych z 1952 r. Nr 1 poz. 13) oraz zarządzeniem z dnia 31 grudnia 1951 r. w sprawie wydania taryf dla przewozów konnych (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych z 1952 r. Nr 1 poz. 14) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w resorcie budownictwa miast i osiedli obowiązek stosowania nowych taryf przewozowych wymienionych w powołanych na wstępie zarządzeniach Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z wyłączeniem ich stosowania do przewozów wymienionych w ust. 2 pkt. 2 zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 31 grudnia 1951 r. w sprawie wydania taryfy dla przewozów konnych.

§ 2. Wszelkie rachunki i obciążenia, wystawione przez przedsiębiorstwa i jednostki transportowe resortu budownictwa miast i osiedli dla jednostek organizacyjnych tegoż resortu za usługi przewozowe wykonane w czasie od dnia 1 lutego 1952 r. do dnia 1 kwietnia i obliczone na podstawie, wymienionego w § 4, okólnika Nr 12 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, nie podlegają obowiązkowi przerachowania według stawek nowych taryf przewozowych wymienionych w powołanych na wstępie zarządzeniach Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lutego 1952 roku.

§ 4. Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr 12 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 kwietnia 1951 r. w sprawie kosztów przewozu materiałów budowlanych (towarów) L. dz. CZZ/60/2354/51.

Minister: R. **Piotrowski**

57.

ZARZĄDZENIE Nr 49 MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 marca 1952 r.

(L. dz. D.X/2/1551/52 r.)

w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej.

Celem spowodowania ściślejszego przestrzegania przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli postanowień uchwały Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami inwestycyjnymi, począwszy od planu inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-8, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne, na szczeblu inwestorów naczelnych w porozumieniu z Wojewódzką Komisją Planowania Gospodarczego oraz z właściwym terytorialnie oddziałem banku specjalnego, ustalą w terminie do dnia 1 kwietnia 1952 r. wzory zleceń wewnętrznych dla robót wykonywanych systemem gospodarczym.

2. Wzory zleceń wewnętrznych powinny zawierać następujące elementy stałe: nazwa inwestora, data i kolejny numer zlecenia, oznaczenie jednostki wykonującej, określenie roboty zleconej i jej miejsca, planowany (przewidywany) pełny koszt roboty (pełne zaangażowanie) wraz z rozbiciem na koszt materiałów, robocizny i narzutów, specyfikację dokumentacji technicznej, określającej koszt robót i sposób ich wykonania, termin rozpoczęcia i zakończenia robót, dane co do źródeł finansowych pokrycia kosztów robót z podaniem symbolu Planu Inwestycyjnego w postaci: Części, Działu, Rozdziału i numeru wniosku inwestycyjnego z równoczesnym stwierdzeniem na zleceniu, że zostało ono wpisane do rejestru robót, prowadzonych systemem gospodarczym. Zlecenie winno być podpisane przez odnośnego inwestora i kierownika służby inwestycyjnej.

§ 2. Pracownik, który stwierdzi naruszenie dyscypliny inwestycyjnej, powinien niezwłocznie zawiadomić o tym kierownika jednostki organizacyjnej, w której naruszenie miało miejsce.

§ 3. Decyzje o zastosowaniu sankcji do pracowników podejmuje kierownik jednostki organizacyjnej z własnej inicjatywy, bądź na zlecenie jednostki nadrzędnej lub na żądanie organów kontroli.

§ 4. Kierownik jednostki organizacyjnej może powierzyć prowadzenie dochodzenia w sprawach o naruszenie dyscypli-

ny inwestycyjnej wyznaczonemu przez siebie pracownikowi lub zespołowi pracowników.

§ 5. Dochodzenie w sprawach o naruszenie dyscypliny inwestycyjnej ma za zadanie ustalić fakt naruszenia dyscypliny inwestycyjnej, okoliczności w jakich fakt ten miał miejsce oraz osobę ponoszącą odpowiedzialność za ten stan rzeczy.

§ 6. 1. Rodzaj stosowanej sankcji zależy od stopnia winy danego pracownika oraz częstotliwości przekroczeń. Kara za powtórne naruszenie zasad dyscypliny inwestycyjnej powinna być bardziej surowa.

2. Podstawą decyzji w sprawie zastosowania sankcji stanowi całokształt okoliczności, ujawnionych w trybie §§ 4 i 5 zarządzenia.

§ 7. Decyzje o zastosowaniu sankcji wydaje w stosunku do pracowników:
1) w jednostkach objętych planami terenowymi na szczeblu:
 a — inwestora bezpośredniego i głównego — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej,
 b — inwestora naczelnego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej,
2) w jednostkach objętych planem centralnym na szczeblu:
 a — inwestora bezpośredniego i głównego — dyrektor właściwego centralnego zarządu,
 b — inwestora naczelnego — Minister Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 8. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej, który zastosował sankcje, obowiązany jest przesłać odpis decyzji o zastosowaniu sankcji wraz z uzasadnieniem do jednostki nadrzędnej. Ta ostatnia może zmienić decyzję przez uchylenie, zmniejszenie bądź podwyższenie sankcji.
2. Zastosowanie sankcji w postaci nagany z wciągnięciem do akt personalnych oraz wstrzymanie wypłat nagród i premii wymaga każdorazowo zatwierdzenia jednostki nadrzędnej.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie stosują się do decyzji wydanych przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 9. 1. Zastosowanie sankcji powinno nastąpić bezpośrednio po stwierdzeniu faktu naruszenia dyscypliny inwestycyjnej. Decyzja o zastosowaniu sankcji powinna być pracownikowi doręczona na piśmie w ciągu siedmiu dni od daty stwierdzenia naruszenia dyscypliny.
2. Pracownik, wobec którego zastosowano sankcję, ma prawo odwołania się do jednostki nadrzędnej w terminie siedmiu dni od daty doręczenia mu decyzji.
3. Odwołanie od decyzji należy składać kierownikowi jednostki organizacyjnej, który zastosował sankcję.
Ten ostatni jest obowiązany przesłać odwołanie jednostce nadrzędnej w ciągu trzech dni.
4. Jednostka nadrzędna obowiązana jest rozpatrzyć odwołanie w ciągu siedmiu dni od daty jego otrzymania i zawiadomić o decyzji zainteresowaną jednostkę oraz pracownika, który złożył odwołanie.
5. Naczelną władzą nadzorczą jest Minister Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 10. 1. W przypadkach, gdy naruszenie dyscypliny inwestycyjnej nosi cechy przestępstwa kierownicy jednostek organizacyjnych, upoważnieni do stosowania sankcji, obowiązani są wystąpić do właściwego prokuratora z wnioskiem o przeprowadzenie śledztwa i ewentualne wszczęcie postępowania karnego.
2. Odpisy wniosków należy natychmiast przesłać do jednostki nadrzędnej i do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Inwestycji.
3. W przypadku skierowania sprawy do prokuratora należy zawiesić zastosowanie sankcji do czasu merytorycznego rozstrzygnięcia jej przez władze sądowe lub prokuratorskie.

§ 11. Zaniedbanie zastosowania sankcji wobec winnych naruszenia dyscypliny inwestycyjnej pociąga za sobą sankcję wobec osób, które ich nie zastosowały.

§ 12. Nakłada się na wszystkie jednostki organizacyjne obowiązek odbycia narad wytwórczych, poświęconych sprawie rygorystycznego przestrzegania zasad dyscypliny inwestycyjnej.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 marca 1952 r.

Minister: **R. Piotrowski**

58.

ZARZĄDZENIE Nr 50
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 marca 1952 r.

(L. dz. D.XI/W1/415/52)

w sprawie zmiany „Tymczasowych normatywów urbanistycznych dla projektowania miast i osiedli".

W wykonaniu § 8 Uchwały Nr 828 Prezydium Rządu z dnia 1 grudnia 1951 r. w sprawie zagospodarowania użytków rolnych w obrębie miast i terenów bezpośrednio przyległych (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1483) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozdziale XIII część A „Tymczasowych Normatywów Urbanistycznych dla projektowania miast i osiedli" stanowiących załącznik do Zarządzenia Nr 68 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 20 czerwca 1951 r. (Dz. U. Min. Bud. M. i O. Nr 7, poz. 70) wprowadza się zmiany następujące:
1) w pkt. 1 lit. e) wyrazy: „ogrody działkowe" zastępuje się wyrazami: „pracownicze ogrody działkowe"
2) pkt. 2 lit. e) otrzymuje **brzmienie:**
„e) Pracownicze ogrody działkowe. Podane w pkt. 1 lit. e) wskaźniki odnoszą się do terenów pracowniczych ogrodów działkowych, które należy projektować na obrzeżu „terenu osiedleńczego", w granicach „innych" terenów obszaru miasta. W przypadkach trudności utrzymania promienia obsługi, który dla miast — do 50 tys. mieszkańców wynosi 1.5 km. a dla miast powyżej 50 tys. mieszkańców do 2 km. —
pracownicze ogrody działkowe powinny być lokalizowane w granicach terenów zainwestowania miejskiego.
Ogólna norma powierzchni pracowniczych ogrodów działkowych na 1 mieszkańca — dla całego obszaru miasta, ustala się:
— dla miast do 50 tys. mieszkańców — od 10 m^2 do 7.5 m^2
— dla miast powyżej 50 tys. mieszkańców od 7.5 m^2 do 5 m^2.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1952 r.

Minister: **R. Piotrowski**

59.

ZARZĄDZENIE Nr 52
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 16 lutego 1952 r.

(L. dz. D.VII/5/737/52)

w sprawie zmiany zarządzenia o sposobie obliczania oszczędności, stanowiących podstawę do ustalenia wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia.

§ 1. W dziale III w rubr. 1 formularza „A", stanowiącego załącznik do zarządzenia Nr 106 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 września 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności, stanowiących podstawę do ustalenia wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 11, poz. 104) — zmienia się tytuł nagłówka „Wysokość obliczonej oszczędności teoretycznej po 6-ciu miesiącach wykorzystania przyjętego projektu" na „Wysokość obliczonej oszczędności rzeczywistej po 6-ciu miesiącach wykorzystania przyjętego projektu".

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1951 r.

Minister: **R. Piotrowski**

60.

ZARZĄDZENIE Nr 53
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 marca 1952 r.

(L. dz. D.XIII/3/1924/52)

w sprawie przekraczania planów funduszów płac i trybu postępowania w przypadkach przekroczeń.

Wobec stwierdzenia przypadków przekroczeń planowanego miesięcznego funduszu płac oraz powtarzających się —

nie zawsze opartych na analizie stanu faktycznego — wystąpień o zwalnianie wstrzymywanych przez banki sum do wypłaty w przeddzień, a nawet w dniu wypłaty, zachodzi konieczność wzmocnienia dyscypliny w zakresie gospodarki planowanym funduszem płac i ustalenia jednolitej procedury w przypadkach zaistniałych przekroczeń tego funduszu.

W związku z tym przypomina się o obowiązku przestrzegania przepisów uchwały Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1949 r. w sprawie bankowej kontroli płac w przedsiębiorstwach uspołecznionych i zarządza się co następuje:

§ 1. Przekroczenie funduszu płac, nawet gdyby było względne i nastąpiło po raz pierwszy powinno być przedmiotem natychmiastowego i wnikliwego badania ze strony centralnych zarządów.

2. W przypadkach stwierdzenia dalszych, kolejnych przekroczeń, a w szczególności przekroczeń na odcinku funduszu płac pracowników administracyjnych, dyrektorzy centralnych zarządów polecą dokładne zbadanie dokumentów i stanu faktycznego powodującego przekroczenia, celem wyciągnięcia właściwych wniosków, mogących służyć za podstawę do podjęcia decyzji w przedmiocie wdrożenia odpowiednich kroków zapobiegawczych, bądź też uznania okoliczności za usprawiedliwiające przekroczenie.

3. Centralne zarządy wskażą nadzorowanym przez siebie zjednoczeniom sposób przeprowadzania analizy i uzyskiwania danych dotyczących przekroczenia funduszu płac.

§ 2. W razie stwierdzenia przekroczenia miesięcznego planu funduszu płac, pracowników produkcyjnych lub administracji ogólnej, zjednoczenie (przedsiębiorstwo) przeprowadzi analizę przyczyn je powodujących i w terminie do 12 dnia po zakończeniu miesiąca, w którym przekroczenie powstało, przedstawi do nadzorującego Centralnego Zarządu szczegółowe wyjaśnienia oparte na danych liczbowych.

§ 3. W terminie do 17-dnia po zakończeniu miesiąca, w którym przekroczenie planu funduszu płac w zjednoczeniu (przedsiębiorstwie) powstało, nadzorujący Centralny Zarząd przedstawi do decyzji Ministra, przez Departament Zatrudnienia i Płac, wniosek o legalizację przekroczenia, względnie o przekazanie sprawy organom kontroli, niezależnie od tego, czy przekroczenie spowodowało wstrzymanie wypłaty środków na wynagrodzenia dla pracowników, czy nie spowodowało.

§ 4. Wniosek o legalizację przekroczenia, względnie o przekazanie sprawy organom kontroli, Centralny Zarząd sporządzi dla każdego ze zjednoczeń (przedsiębiorstw) oraz zarządów budowlanych na pełnym rozrachunku gospodarczym oddzielnie, na podstawie analizy wyjaśnień, o których mowa w § 2 zarządzenia, a także na podstawie własnej kontroli.

§ 5. Wniosek o częściową lub całkowitą legalizację względnego lub bezwzględnego przekroczenia winien zawierać:

1. Szczegółowe cyfrowe dane powstałego przekroczenia planowanego funduszu płac wg podziału na poszczególne grupy pracowników — których przekroczenie dotyczy.
2. Cyfry poszczególnych wskaźników planu miesięcznego (ew. z cyframi dotyczącymi pozostałych miesięcy okresu kalendarzowego lub z cyframi za ubiegły rok) dla danej jednostki organizacyjnej, której przekroczenie funduszu płac dotyczy.
   Przede wszystkim należy podać planowe cyfry: produkcji, wydajności, średnich płac, funduszu płac i zatrudnienia.
3. Cyfry wykonania poszczególnych wskaźników planu miesięcznego w ujęciu jak pkt. 2.
4. Szczegółowe dane mające wpływ na zaistnienie przekroczenia funduszu płac, z zachowaniem wszelkich zasad i przepisów w zakresie planowania gospodarczego.
5. Analityczna i opisowa część wniosku powinna zawierać w konkluzji uwagi i oświadczenie Dyrektora Naczelnego Centralnego Zarządu (poza wnioskiem o legalizację) odnośnie podjętych lub zamierzonych kroków i posunięć w stosunku do przypadków przekroczeń nieznajdujących dostatecznego usprawiedliwienia.

§ 6. Departament Zatrudnienia i Płac w terminie dni 10-ciu od dnia otrzymania materiałów dotyczących przekroczenia planu funduszu płac przedłoży akta sprawy wraz z wnioskami do decyzji Ministra.

§ 7. W przypadkach niedotrzymania przez przedsiębiorstwa nadzorowane przez centralne zarządy, terminu ustalonego w § 2 zarządzenia — dyrektor centralnego zarządu zarządzi wstrzymanie premii odpowiedzialnym pracownikom, przede wszystkim kierownikowi danej jednostki organizacyjnej, a w razie stwierdzenia niedbalstwa przedłoży Ministrowi wniosek o cofnięcie premii.

§ 8. W każdym przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w § 3 zarządzenia, lub sporządzenia wniosku o legalizację przekroczenia planu funduszu płac, względnie o przekazanie sprawy organom kontroli bez należytej staranności, dyrektor naczelny centralnego zarządu przedstawi do decyzji Ministra projekt pisma zarządzającego obniżenie wysokości przypadającej do wypłaty premii, lub jej uchylenie dla pracowników centralnego zarządu odpowiedzialnych za wykonanie zarządzenia.

§ 9. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1952 r.

Minister: **R. Piotrowski**

61.

ZARZĄDZENIE Nr 54

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 2 kwietnia 1952 r.

w sprawie częściowych zmian i usprawnień norm pracy w Katalogu Norm i Cen Jednostkowych w Budownictwie.

(L. dz. D. XIII/2/1997/52).

Przeprowadzone w roku 1950 skatalogowanie norm pracy w budownictwie, połączone z ich rewizją w podstawowych działach robót wykazało, jak wielkie znaczenie mobilizujące posiadają jednolite normy, uwzględniające postęp techniczny i organizacyjny, w walce o wykonanie i przekroczenie planów produkcyjnych.

Reforma, o której wyżej mowa, nie dotyczyła szeregu działów robót, które na ówczesnym etapie posiadały w niektórych pozycjach normy pracy o napięciu zbliżonym w zasadzie do norm zrewidowanych.

Dla zabezpieczenia dalszego wzrostu wydajności pracy, stworzenia warunków dla coraz szerszego stosowania racjonalnych metod i narzędzi pracy niezbędny jest dalszy postęp normowania pracy w budownictwie, zapewniający równomierność napięcia norm oraz słuszny i sprawiedliwy efekt zarobków między różnymi specjalnościami rzemieślników i robotników.

W związku z powyższym i zgodnie z Uchwałą Nr 164 Prezydium Rządu z dnia 22 marca 1952 roku w sprawie usprawnienia norm pracy dla robót budowlano-montażowych, oraz biorąc pod uwagę już rozpoczętą akcję zarządza się, co następuje:

§ 1. Od dnia 7 kwietnia 1952 roku wprowadza się następujące zmiany w obowiązującym Katalogu Norm i Cen Jednostkowych — wydawnictwo Ministerstwa Budownictwa z 1950 roku (zwanego dalej K. N. i C. J. z 1950 roku):

1. Unieważnia się normy pracy i ceny jednostkowe w następujących działach robót:
   a) roboty ziemne objęte częścią I dział II K. N. i C. J. z 1950 r.
   b) roboty zduńskie objęte częścią III dział I K. N. i C. J. z 1950 r.
   c) roboty szklarskie objęte częścią III dział II K. N. i C. J. z 1950 r.
   d) roboty posadzkarskie i licowania ścian objęte częścią III dział III K. N. i C. J. z 1950 r.
   e) roboty malarskie objęte częścią III dział IV K. N. i C. J. z 1950 r.
   f) roboty stolarskie na budowie objęte częścią III dział V K. N. i C. J. z 1950 r.
   g) roboty dekarskie i blacharskie objęte częścią III dział VI K. N. i C. J. z 1950 r.
   h) roboty ślusarsko-kowalskie objęte częścią VII K. N. i C. J. z 1950 r.
   i) roboty wod.-kan. gazowe C. O. i wody gorącej objęte częścią VI K. N. i C. J. z 1950 r.
   j) roboty elektrotechniczne objęte częścią V K. N. i C. J. z 1950 r.

2. Pozostałe normy pracy i ceny jednostkowe objęte K. N. i C. J. z 1950 roku mają nadal moc obowiązującą.

3. Utrzymują nadal swą moc obowiązującą normy pracy na cięcie i spawanie metali podane w zarządzeniu Ministra Budownictwa z dnia 30 grudnia 1950 r. L. dz. VI/3/6620/50.

4. Wprowadza się opracowane i przygotowane przez Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa Ceramiki i Pokrewnych Zawodów w Polsce, a wydane przez Polskie Wydawnictwa Gospodarcze („Polgos" 1952 r. normy pracy w następujących działach robót:
   a) roboty ziemne objęte działem 2 K. N. i C. J.
   b) roboty zduńskie objęte działem 9 K. N. i C. J.
   c) roboty szklarskie objęte działem 10 K. N. i C. J.
   d) posadzki i licowanie ścian objęte działem 11 K. N. i C. J.

e) roboty malarskie objęte działem 12 K. N. i C. J.
f) roboty stolarskie na budowie objęte działem 13 K. N. i C. J.
g) roboty dekarskie i blacharskie objęte działem 14 K. N. i C. J.
h) roboty ślusarsko-kowalskie w warsztatach pomocniczych na budowie objęte działem 15 K. N. i C. J.

5. Wprowadza się opracowane i przygotowane przez Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa Ceramiki i Pokrewnych Zawodów w Polsce, a wydane przez Polskie Wydawnictwa Gospodarcze ((Polgos") 1952 r. normy pracy w następujących działach robót:
a) roboty elektrotechniczne objęte działem 16 K. N. i C. J.
b) roboty wod.-kan. i gazowe objęte działem 17 K. N. i C. J.
c) roboty c. o. i gorącej wody objęte działem 18 K. N. i C. J.

§ 2. Przedsiębiorstwa dokonają niezwłocznie przeglądu zakładowych norm pracy, celem przeprowadzenia w nich odpowiednich korekt w działach robót, które ulegają ponownemu skatalogowaniu.

§ 3. Dyrektorzy Naczelni Centralnych Zarządów i Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych podejmą odpowiednie kroki celem zapewnienia sprawnego i prawidłowego wprowadzenia na budowach norm objętych działami K. N. i C. J. wymienionymi w § 1. ust 4 i 5 i § 2.

1. Wynadrodzenia za prace wykonane do dnia 6 kwietnia 1952 roku włącznie należy opłacić wg dotychczas obowiązujących norm pracy i cen jednostkowych.
2. Na wszystkich budowach należy dokonać całkowitego obmiaru robót wykonanych do dnia 6 kwietnia 1952 r. włącznie.
3. Z dniem 6 kwietnia 1952 roku należy zamknąć wszystkie zlecenia akordowe i ew. dniówkowe (BZ-2) wystawione przed tą datą na podstawie norm i cen zawartych w unieważnionych działach K. N. i C. J. z 1950 roku.
4. Na roboty mające być wykonywane od dnia 7 kwietnia 1952 roku należy przed tą datą wystawić nowe zlecenia akordowe i ew. dniówkowe (BZ-2) i doręczyć robotnikom.
5. Należy zapewnić właściwe wykorzystanie kadr wykwalifikowanych specjalistów przez odciążenie ich od wykonywania robót niewymagających tych kwalifikacji.
6. Na wszystkich budowach należy zbadać stan organizacyjny, zaopatrzenie materiałowe i narzędziowe, oraz usunąć wszelkie braki i niedociągnięcia mające wpływ na hamowanie wydajności załogi pracującej na nowych normach.

§ 4. W przypadkach nieosiągnięcia przez robotników i brygady zadanej normy wydajności, aparat techniczny i administracyjny przedsiębiorstw jest obowiązany przychodzić z natychmiastową pomocą tym robotnikom i brygadom, umożliwiając wykonanie i przekraczanie przez nich norm pracy, wykrywając jednocześnie źródła mające wpływ na zmniejszoną wydajność.

§ 5. Obserwowane zjawisko braku dyscypliny płac w sensie nieprawidłowego wypełniania zleceń (BZ-2), polegające w wielu przypadkach na stosowaniu niewłaściwych norm pracy i cen jednostkowych, zdarzające się jeszcze przypadki zawyżonych obmiarów robót itp. wykroczenia, w przypadku stwierdzonej winy ze strony odpowiedzialnego pracownika, powinny być bezwzględnie ścigane i sprawy tego rodzaju należy kierować do właściwych organów celem wyciągnięcia odpowiednich konsekwencji.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast.

Minister: **R. Piotrowski**

62.

ZARZĄDZENIE Nr 55

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 kwietnia 1952 r.

w sprawie wyznaczania terenów pod stałe pracownicze ogrody działkowe w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

(L. dz. D-XI/W2/412/52).

W wykonaniu § 9 uchwały Nr 828 Prezydium Rządu z dnia 1 grudnia 1951 r. w sprawie zagospodarowania użytków rolnych w obrębie miast i terenów bezpośrednio przyległych (Mon. Pol. Nr A-102, poz. 1483) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli, należy wyznaczać tereny, przeznaczone pod stałe pracownicze ogrody działkowe zgodnie z „Tymczasowymi normatywami urbanistycznymi dla projektowania miast i osiedli" (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. z 1951 r. Nr 7, poz. 70) zmienionymi zarządzeniem Nr 50 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 marca 1952 r.

§ 2. O przeznaczeniu terenów pod stałe pracownicze ogrody działkowe rozstrzygają plany ogólne.

Wszystkie takie plany opracowane dotąd (zarówno zatwierdzone, jak i niezatwierdzone) — jeżeli są aktualne, to znaczy stanowią podstawę do określania lokalizacji inwestycji lub dalszych opracowań urbanistycznych, należy dostosować do wymagań § 1.

§ 3. W przypadku, gdy dostosowanie do wymagań § 1 będzie dotyczyło zmiany planu prawomocnego (zatwierdzonego), zmianę należy przeprowadzić zgodnie z przepisami uchwały Nr 817 Prezydium Rządu z dnia 1 grudnia 1951 r. w sprawie zatwierdzania projektów urbanistycznych i architektonicznych. (Mon. Pol. Nr A-102, poz. 1481).

§ 4. Lokalizacja stałych pracowniczych ogrodów działkowych oraz ich wielkość w poszczególnych miastach i osiedlach powinny być uzgadniane z okręgowymi radami związków zawodowych oraz zainteresowanymi władzami i organami publicznymi.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1952 r.

Minister: **R. Piotrowski**

63.

ZARZĄDZENIE Nr 56

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 kwietnia 1952 r.

w sprawie obowiązku zamieszczania w kolejowych listach przewozowych nazwy ministerstwa (władzy), któremu podlega nadawca i odbiorca.

(L. dz. CZZ/22/1356/52)

W związku z § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 45 z dnia 23 lutego 1952 r. w sprawie obowiązku zamieszczania w kolejowych listach przewozowych nazwy ministerstwa (władzy), któremu podlegają nadawca i odbiorca (Biuletyn P. K. P. G. Nr 8, poz. 57) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, korzystające z transportu kolejowego (nadawcy) obowiązane są do zamieszczania w listach przewozowych, przy przesyłkach wagonowych — pod nazwą nadawcy i odbiorcy — nazwy ministerstwa (władzy), któremu podlegają.

§ 2. W celu umożliwienia nadawcom prawidłowego wypełnienia listów przewozowych stosownie do § 1, przy dokonywaniu zamówień, zamawiający powinni podawać obok adresu odbiorcy także nazwę ministerstwa (władzy), któremu podlega odbiorca.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1952 roku.

Minister: **R. Piotrowski**

64.

OKÓLNIK Nr 18.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 marca 1952 r.

(L. dz. CZZ/22/10677/52)

w sprawie walki z marnotrawstwem materiałów w budownictwie miejskim.

Na zorganizowanym w dniu 10 marca 1952 r. z mojego polecenia przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego zjeździe Dyrektorów, Głównych Inżynierów i Szefów działów zaopatrzenia Centralnych Zarządów i Zjednoczeń zostały przedyskutowane zagadnienia:
1. Oceny wyników zobowiązań podjętych przez przedsiębiorstwa na naradzie w dniu 5.X.1951 r. w zakresie oszczędności materiałów,
2. Analizy stanu zapasów materiałowych wg inwentaryzacji na dzień 31.XII.1951 r.,

3. Kontroli dostaw materiałów i kontroli zużycia materiałów na budowach.

Nawiązując do podsumowania obrad Zjazdu polecam:

I. Dyrektorzy zjednoczeń i przedsiębiorstw równorzędnych niezwłocznie podadzą treść uchwał zjazdu do wiadomości wszystkich nadzorowanych jednostek.

W tym celu należy zwołać specjalne narady wytwórcze w zjednoczeniach, zarządach budowlanych, odcinkach budów i wszystkich budowach.

Tematem obrad będzie walka ze wszystkimi przejawami marnotrawstwa materiałowego. Załogom należy wyjaśnić, że walka ta z etapu dorywczych i sporadycznych akcji powinna przejść w formę długofalowych zobowiązań, których celem ostatecznym będzie całkowita likwidacja marnotrawstwa w naszym budownictwie.

Zobowiązania nie mogą mieć charakteru deklaratywnego, powinny być one realne i dające możliwość ich skontrolowania przez jednostki nadzorujące.

Centralne Zarządy przedłożą mi przeanalizowane zobowiązanie w tym przedmiocie nadzorowanych przedsiębiorstw w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1.V.1952 r. Równocześnie Centralne Zarządy opracują dla Zjednoczeń zasady stałej metody i stałej kontroli wykonania powziętych zobowiązań. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego będą przedkładać mi za pośrednictwem Centralnego Zarządu Zaopatrzenia — do dnia 15 po zakończeniu każdego kwartału wyniki kontroli.

II. Z przedstawionej na zjeździe przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia analizy remanentów wynika:

a) że przedsiębiorstwa nie analizują stanu posiadanych zapasów z punktu widzenia swoich potrzeb w czasie; powoduje to nagromadzenie nadmiernych — ponadnormatywnych, gospodarczo nieuzasadnionych zapasów materiałowych,
b) wskutek braku takiej analizy zamówienia są składane na materiały nagromadzone w magazynach przedsiębiorstw.

W związku z powyższym polecam:

1) Przedsiębiorstwa przystąpią niezwłocznie do prac związanych z wnikliwą analizą posiadanych zapasów materiałowych na wszystkich miejscach ich składowania ze specjalnym uwzględnieniem słuszności ich rozmieszczenia.
2) Zapasy przekraczające bieżące potrzeby powinny być upłynnione drogą przesunięć przede wszystkim w ramach przedsiębiorstwa. Remanenty nadmierne w skali przedsiębiorstwa upłynnione być powinny drogą umieszczenia ich w biuletynie.
3) Złożone dotychczas zamówienia należy skontrolować z posiadanymi zapasami — postawić w tej sprawie wnioski. Każde nowe zamówienie może być wystawione tylko po uprzednim sprawdzeniu posiadanych remanentów.
4) Zapotrzebowania kierowników budów powinny być jak najdokładniej kontrolowane pod kątem realności zgłoszonych potrzeb zgodnie z harmonogramami dostaw i posiadanymi zapasami — przez pion Głównych Inżynierów zarządów budowlanych i Zjednoczeń. Zapasy w magazynach budów należy utrzymywać bezwzględnie w granicach normatywu z uwzględnieniem zapasów sezonowych.

III. W związku z przedstawionym przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego na zjeździe projektem kontroli dostaw i zużycia materiałów na budowach polecam:

1) Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego opracuje i przekaże Centralnym Zarządom do dnia 1.VI. br. ostateczny tekst tymczasowej instrukcji w tym przedmiocie, uwzględniając dezyderaty dyskusji w kierunku największego uproszczenia metody.
2) Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego wydadzą polecenia nadzorowanym przedsiębiorstwom wytypowania budów, na których wprowadzenie kontroli będzie obowiązywało oraz tych budów, na których prowadzenie wontroli będzie zalecone lecz nie obowiązujące.

   Na pierwszym etapie tj. w ramach II kwartału każdy zarząd budowlany wytypuje nie mniej niż 1 budowę, na której rzeczona kontrola będzie, poczynając od 1.IV. br. obowiązkowo wprowadzona. Dla ułatwienia wprowadzenia kontroli wskazane jest, aby wytypowano budowy:

   a) których termin uruchomienia przewidziany jest po pierwszym kwietnia,
   b) aby były to budowy większych rozmiarów dla uzyskania większych efektów oszczędności materiałów.

   Centralne Zarządy Buodwnictwa Miejskiego zgłoszą do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego do dnia 15 kwietnia br., spis budów, na których kontrola w pierwszym rzędzie zostanie wprowadzona.
3) Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych B. M. w terminie do dnia 1 kwienia br. opracuje adaptację projektu instrukcji w sprawie kontroli zużycia i limitowania dostaw materiałowych dla potrzeb nadzorowanych przedsiębiorstw instalacyjnych i wnioski swoje uzgodni z Departamentem Techniki i Centralnym Zarządem Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego.
4) Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji B. M. w terminie do dnia 1 kwietnia br. przedłoży mi za pośrednictwem Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego projekt kontroli zużycia i limitowania dostaw materiałowych dla nadzorowanych zakładów produkcji wytwórczej.
5) Celem ułatwienia kierownikom budów okresowego wyliczania się z normatywnego zużycia materiałów w odniesieniu do wykonanych robót — Departament Techniki opracuje do dnia 15 kwietnia br. zaopatrzone w komentarz zestawienie norm, obowiązujących w zakresię objętych kontrolą materiałów (kosztorysów wzorcowych PN—B) — wraz z uzupełnieniem ich orientacyjnymi danymi odnośnie jednostkowego zużycia stali w typowych konstrukcjach żel-betonowych, stosowanych w budownictwie miejskim i osiedlowym. Departament Techniki poda również wykaz istniejących na terenie kraju placówek, w których można nabywać Polskie Normy.

Powyższe moje polecenia mają na celu usprawnienie i upowszechnienie w resorcie bezwzględnej walki z marnotrawstwem i rozrzutnością materiałową i wygospodarowanie na tej drodze niezbędnych dla wykonania naszego planu — rezerw materiałowych.

Dlatego też wymagają one dokładnej i systematycznej kontroli na wszystkich szczeblach organizacyjnych. Organa inspekcyjne pionów: technicznego i zaopatrzenia Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego, Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego, Zjednoczeń i Zarządów Budowlanych przeprowadzać będą stałą kontrolę przede wszystkim w zakresie:

a) prawidłowej i racjonalnej gospodarki materiałowej na bazie instrukcji Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9.VIII.1951 r. w sprawie gospodarki i księgowości materiałowej,
b) prowadzenia rozliczeń zużycia materiałowego i dostaw materiałów na budowach,
c) normowania zapasów materiałowych,
d) wykonania powziętych zobowiązań oszczędnościowych.

Okres II kwartału br. wyznaczony zostaje na przeprowadzenie zdecydowanej poprawy w zakresie gospodarowania materiałami, która musi przynieść w efekcie całkowitą likwidację marnotrawstwa. Za wszelkie stwierdzone fakty niewłaściwej, nieoszczędnej gospodarki, polecam Naczelnym Dyrektorom Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego i Dyrektorom Przedsiębiorstw stosować sankcje przewidziane w Zarządzeniu Nr 135 z dnia 21 listopada 1951 r. (Dz. Urzęd. Min. Bud. M. i O. Nr 15, poz. 140).

Minister: R. Piotrowski

65.

OKÓLNIK Nr 21.
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 25 marca 1952 r.

(L. dz. D I/4/1737/52)

w sprawie sprawozdawczości operatywnej.

W okólniku Nr 4 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 lutego 1951 r. w sprawie sprawozdawczości operatywnej (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 2, poz. 15) zmienionym okólnikiem Nr 7 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 16 stycznia 1952 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 1, poz. 15) wprowadza się następujące zmiany:

1. 1) Znosi się obowiązek wypełniania wskaźnika G.
   2) Wprowadza się obowiązek wypełniania dodatkowego wskaźnika F-1: „F-1 Ewidencyjny stan wszystkich robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwie w produkcji podstawowej".
   3) Wskaźnik F-1 stanowi część składową wskaźnika E.
2. Pierwszym sprawozdaniem sporządzonym wg zasad niniejszego okólnika będzie sprawozdanie za marzec 1952 r.

Minister: R. Piotrowski

66.

OKÓLNIK Nr 22.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 marca 1952 r.

(L. dz. GM/2/3959/52)

w sprawie zgłaszania wniosków arbitrażowych.

W ostatnim czasie stwierdziłem przypadki uchybień — ze strony podległych mi jednostek — w dotrzymaniu terminów składania wniosków do państwowych komisji arbitrażowych.

W celu uniknięcia tych przypadków w przyszłości, oraz celem uporządkowania trybu opracowywania spraw arbitrażowych ustalam co następuje:

§ 1. Podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli jednostki budżetowe oraz jednostki działające na zasadach rozrachunku gospodarczego pełnego oraz wewnętrznego pełnego, powinny najpóźniej na 6 tygodni przed końcem kwartału ustalić swoje roszczenia majątkowe, co do których terminy ich dochodzenia, określone w ust. 1 § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1950 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 484) upływają w kwartale następnym i opracować projekty wniosków do państwowych komisji arbitrażowych.

§ 2. 1. Jednostki wymienione w ust. 1, zamierzające wszcząć spór arbitrażowy z inną jednostką podległą Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, zobowiązane są najpóźniej na miesiąc przed upływem terminu przewidzianego w ust. 1 § 20 cytowanego wyżej rozporządzenia przesłać do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — Gabinet Ministra projekt wniosku do Państwowej Komisji Arbitrażowej.

2. Do projektu wniosku należy dołączyć dowody stwierdzające wyczerpanie wszelkich środków zmierzających do bezpośredniego załatwienia sporu.

3. W przypadku gdy stroną pozwaną w postępowaniu arbitrażowym ma być jednostka działająca na zasadach rozrachunku gospodarczego, projekt wniosku należy jednocześnie przesłać także do centralnego zarządu nadzorującego działalność tej jednostki.

4. Jednostki działające na zasadach rozrachunku gospodarczego przesyłają wnioski za pośrednictwem właściwego centralnego zarządu.

5. Niezależnie od skierowania sprawy do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli jednostki, zamierzające podjąć spór, zobowiązane są złożyć przed upływem ustawowego terminu wniosek we właściwej komisji arbitrażowej przy jednoczesnym przesłaniu odpisu złożonego wniosku do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli (Gabinet Ministra — Wydział prawny).

§ 3. Zasady ustalone w § 2 nie mają zastosowania w sprawach przeciwko instytucjom, przedsiębiorstwom, czy zakładom nie podlegającym Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli; wnioski w tych sprawach należy kierować bezpośrednio do właściwych Komisji arbitrażowych, zawiadamiając Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli (Gabinet Ministra — Wydział Prawny) o złożeniu wniosku, przy jednoczesnym załączeniu odpisu.

§ 4. Przypominam, że:

1. W myśl § 20 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1950 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 484) wnioski do komisji arbitrażowych należy składać najpóźniej w ciągu jednego roku od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, a w przypadkach, gdy dochodzenie roszczeń jest ograniczone terminem zawitym, krótszym niż rok, lub też podlega krótszemu przedawnieniu, wniosek powinien być złożony przed upływem terminu zawitego lub przedawnienia.

2. Stosownie do wyjaśnień zawartych w piśmie okólnym Nr 18 z dnia 4 grudnia 1951 r. (L. dz. GM/2/6688/51) bieg terminu prekluzyjnego do roszczeń przedsiębiorstw budowlano-montażowych za roboty inwestycyjne rozpoczyna się: a) z dniem sporządzenia rozrachunku ostatecznego, nie później jednak jak z dniem, w którym upływa 6 tygodni od zakończenia robót stwierdzonego w dzienniku budowy, b) w odniesieniu do budownictwa mieszkaniowego — z dniem sporządzenia rachunku ostatecznego, nie później jednak jak z dniem, w którym upływa 2 tygodnie od zakończenia robót, stwierdzonego dziennikiem budowy.

3. Niezłożenie w podanych wyżej terminach wniosków o rozpoznanie spraw powoduje utratę wymaganych roszczeń, a to z uwagi na przepis ust. 2 § 20. zgodnie z którym komisja arbitrażowa odrzuca wniosek złożony po upływie terminów.

4. Winni uchybienia terminów zostaną pociągnięci do odpowiedzialności służbowej i materialnej za spowodowane szkody i straty.

§ 5. Pismo okólne Nr 1 z dnia 19 stycznia 1952 r. w sprawie zgłaszania wniosków arbitrażowych (L. dz. GM/2/454/52) (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 2, poz. 28) przestaje być aktualne.

Minister: **R. Piotrowski**

67.

PISMO OKÓLNE Nr 28

z dnia 13 marca 1952 roku

(L. dz. D.V/3/450/52)

w sprawie dopilnowania terminowej likwidacji szkód rzeczowych.

Z otrzymywanych przez Departament Finansowy okresowych sprawozdań ze stanu ubezpieczeń, oraz powiadomień o przebiegu likwidacji większych szkód losowych, jest widoczne, że Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych. w niektórych przypadkach, nie wypłaca odszkodowań, wynikających z zawartych umów ubezpieczenia, w terminie do jednego miesiąca, ustalonym w warunkach umownych dla poszczególnych działów ubezpieczeń.

Zwłoka ,ze strony Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, w terminowej płatności odszkodowania przekreśla niejednokrotnie istotny cel ubezpieczenia, którym jest — jak wiadomo — szybkie otrzymanie przez poszkodowaną jednostkę środków finansowych potrzebnych na pokrycie powstałej szkody.

W związku z tym Departament Finansowy zwraca uwagę centralnych zarządów i Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw na konieczność szczególnego czuwania nad przeprowadzaną przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych likwidacją szkód powstałych w ubezpieczonym mieniu oraz stałego pilnowania bieżącej realizacji, przez wymieniony wyżej Zakład, należności z tytułu szkód ubezpieczeniowych.

Departament Finansowy przypomina równocześnie o wynikającym z § 3 ust. 6 instrukcji Ministerstwa Budownictwa z dnia 30 września 1949 r. (L. dz. D.VII/3/7271/49) obowiązku centralnych zarządów i Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych brania udziału w likwidacji szkód losowych oraz dopilnowania terminowego przedkładania Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych wszelkich dokumentów, mających wpływ na wypłatę odszkodowań.

p. o. Dyrektor Departamentu **M. Striks**

68.

PISMO OKÓLNE Nr 32.

z dnia 6 marca 1952 r.

(L. dz. D.XIII/3/1021/52)

w sprawie zmian w obowiązującym kalendarzu wypłat dla pracowników fizycznych na 1952 r.

Departament Zatrudnienia i Płac wprowadza następujące zmiany w obowiązującym kalendarzu wypłat dla pracowników fizycznych na 1952 r. podanym do wiadomości i stosowania i ogłoszonym w Dz. Urzędowym Nr 16, poz. 161 z 1951 r.

Wypłaty wynagrodzeń winny być dokonane:
w m-cu maju dnia 10, zamiast dnia 7
„ „ sierpniu dnia 9 zamiast dnia 6
„ „ października dniu 11 zamiast dnia 8

Wprowadzenie powyższych zmian zostało uzgodnione z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa Ceramiki i Pokrewnych Zawodów w Polsce.

V-Dyrektor Departamentu: **Ł. Rosiecki**

69.

PISMO OKÓLNE Nr 39.

z dnia 24 marca 1952 r.

(L. dz. I/1/1413/52)

w sprawie 6-letnich planów rozwoju gospodarczego.

Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli podaje do wiadomości i stosowania zarządzenie Przewodniczącego Pań-

stwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 54 z dnia 25 lutego 1952 r. w sprawie ustalenia terminów zakończenia prac nad 6-letnimi planami rozwoju gospodarczego.

Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli wyjaśnia, że zwolnienie od obowiązku opracowania 6-letnich planów rozwoju w zakresie budownictwa, o którym mowa w § 3 powołanego zarządzenia, dotyczy przedsiębiorstw nadzorowanych przez: Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego, Centralny Zarząd Sprzętu i Mechanizacji Budownictwa Miejskiego, Centralny Zarząd Biur Projektowych, Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.

Uzyskanie zwolnienia dla przedsiębiorstw przemysłowych, nadzorowanych przez C. Z. Zakładów Prefabrykacji, dla Instytutów: „Budownictwa Mieszkaniowego" i „Urbanistyki i Architektury" oraz dla jednostek, nadzorowanych przez C.Z.B.M. i Osiedli „ZOR" może mieć miejsce w drodze wystąpienia Ministerstwa (odpowiednio: Departament Produkcji Pomocniczej, Dep. Techniki i C.Z.B.M. i Osiedli „ZOR") z wnioskiem do P.K.P.G. w trybie, ustalonym w § 4 powołanego Zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G.

Dyrektor Departamentu: **K. Tyszka**

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 54 z dnia 25 lutego 1952 r.

w sprawie ustalenia terminów zakończenia prac nad 6-letnimi planami rozwoju gospodarczego.

W związku z koniecznością szybkiego zakończenia prac nad 6-letnimi planami rozwoju gospodarczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwa i urzędy centralne zapewnią zakończenie prac nad 6-letnimi planami rozwoju gospodarczego podległych jednostek planujących w następujących terminach:

w zakresie obejmującym:

przemysł wielki i średni	najpóźniej do dnia 30.III.1952 r.
rolnictwo	najpóźniej do dnia 30.III.1952 r.
leśnictwo	najpóźniej do dnia 15.III.1952 r.
komunikację i łączność	najpóźniej do dnia 15.IV1952 r.
urządzenia socjalne i kulturalne w zakresie oświaty, służby zdrowia i pomocy społecznej):	najpóźniej do dnia 15.IV.1952 r.
gospodarkę komunalną	najpóźniej do dnia 15.IV.1952 r.
instytuty naukowo-badawcze	najpóźniej do dnia 12.III.1952 r.

§ 2. Ministerstwa i urzędy centralne prześlą do właściwych departamentów Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nie później niż w 10 dni po upływie terminów ustalonych w § 1 wykazy przedsiębiorstw i innych jednostek planujących, które opracowały 6-letnie plany rozwoju gospodarczego.

§ 3. Zwalnia się Ministerstwa i urzędy centralne od obowiązku opracowania 6-letnich planów rozwoju w zakresie budownictwa, drobnej wytwórczości, handlu, utrzymania dróg kołowych i wodnych oraz w zakresie działów urządzeń kulturalnych i socjalnych nie wymienionych w § 1.

§ 4. Upoważnia się departamenty branżowe P.K.P.G. do zwolnienia ministerstw i urzędów centralnych od obowiązku opracowania przez podległe im przedsiębiorstwa i inne jednostki planujące 6-letnich planów rozwoju w zakresie wymienionym w § 1, o ile zachodzą poważne trudności dla zakończenia prac w terminach ustalonych w niniejszym zarządzeniu.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

w. z. (—) **E. Szyr**

70.

PISMO OKÓLNE Nr 40.

z dnia 25 marca 1952 r.

(L. dz. D.VI/3/429/52)

w sprawie rejestracji kosztów robót zimowych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 1952 r.

W związku z zarządzeniem Nr 32 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 lutego 1952 r. w sprawie pokrywania dodatkowych kosztów robót budowlano-montażowych, wykonywanych w okresie zimowych 1951/52 (Dz. Urzęd. Min. Bud. M. i O. Nr 4, poz. 41, 1952 r.), Departament Księgowości komunikuje co następuje:

1. Dodatkowe rachunki przejściowe i końcowe za roboty zimowe należy w księgowości rejestrować oddzielnie na koncie 9000.
2. W sprawozdawczości finansowo-księgowej we wzorach B-13 i B-16 należy realizację rozbijać na trzy subkonta a. m:
   a) rachunków normalnych
   b) rachunków na pokrycie kosztów powstałych wskutek zatrudnienia robotników zamiejscowych w/g pisma okólnego Nr 30 z dnia 17.III.1952 r.
   c) rachunków dodatkowych na pokrycie dodatkowych kosztów robót wykonywanych w okresie zimowym, sporządzonych wg wzoru podanego w załączniku Nr 2 wyżej powołanego zarządzenia.

p.o. Dyrektora Departamentu **F. Wiśniewski**

KOMUNIKAT I.

W Dzienniku Ustaw R. P. ogłoszono:

W Nr 12 z 14.III.52 poz. 71 ustawę z 29.II. 52 o zmianie dekretu o podatku dochodowym,

poz. 72 ustawę z 29.II.52 o zmianie ustawy o obowiązku społecznego oszczędzania.

W Nr 13 z 26.III.52 poz. 82 rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów i Ministra Bezpieczeństwa Publicznego z 20.III.52 o właściwości władz i trybu postępowania w sprawach dowodów osobistych i tymczasowych zaświadczeń tożsamości.

W Nr 14 z 28.III.52 poz. 86 rozporządzenie Rady Ministrów z 15.III.52 zmieniające rozporządzenie w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-19 z 4.III.52 poz. 238 okólnik Ministra Finansów z 27.II.52 w sprawie pobierania i zarachowywania wpływów z odpłatności rodziców (opiekunów) za korzystanie przez ich dzieci z urządzeń socjalnych wpłat personelu za wyżywienie oraz likwidacji salda akcji socjalnej z 1951 r.

W Nr A-20 z 5.III.52 poz. 240 uchwałę Nr 14 Rady Ministrów z 14.II.52 w sprawie zmiany tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Handlu Zagranicznego,

poz. 241 uchwałę Nr 80 Rady Ministrów z 20 II.52 w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego,

poz. 242 uchwałę Nr 82 Rady Ministrów z 20.II,52 o zmianie Instrukcji Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych,

poz. 243 uchwałę Nr 83 Rady Ministrów z 20.II.52 o zmianie Instrukcji Nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych,

poz. 244 uchwałę Nr 84 Rady Ministrów z 20.II.52 o zmianie Instrukcji Nr 7 w sprawie zakresu spraw objętych terenowymi planami gospodarczymi oraz trybu składania projektów tych planów;

poz. 245 uchwałę Nr 86 Prezydium Rządu z 20.II.52 zmieniającą uchwałę w sprawie przekazywania zbędnych i nadmiernych remanentów motoryzacyjnych;

poz. 246 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 20.II.52 zmieniające zarządzenie z 11.I.52 w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym;

poz. 248 zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z 11.II.52 zmieniające zarządzenie z 14.VIII.51 w sprawie rejestracji i skupu reglamentowanych metali nieżelaznych;

poz. 249 okólnik Nr 40 Prezesa Rady Ministrów z 24.II.52 w sprawie zasad używania środków lokomocji do przejazdów miejscowych we władzach, urzędach i przedsiębiorstwach państwowych.

W Nr A-21 z 12.III.51 poz. 252 uchwałę Nr 81 Rady Ministrów z 20.II.52 o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych;

poz. 253 uchwałę Nr 57 Prezydium Rządu z 16.II.52 w sprawie pogłębienia współpracy organów administracji gospodarczej ze związkami zawodowymi w zakresie rozwijania socjalistycznego współzawodnictwa pracy;

poz. 254 uchwałę Nr 85 Prezydium Rządu z 20.II.52 w sprawie sprzedaży pojazdów samochodowych pochodzących z akcji przekazywania remanentów motoryzacyjnych;

poz. 257 zarządzenie Ministra Finansów z 22.II.52 w sprawie klasyfikacji budżetu centralnego i jednolitej klasyfikacji budżetu Państwa na r. 1952;

poz. 265 zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 5.II.52 w sprawie spisu miast dla których projekty urbanistyczne podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli;

poz. 266 zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 21.II.52 w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych II stopnia, których absolwenci podlegają w 1952 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnieniu absolwentów szkół;

poz. 268 instrukcja Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 31.I.52 w sprawie właściwej eksploatacji nowego ogumienia samochodowego oraz trybu wycofywania ogumienia zużytego.

W Nr A-22 z 15.III.52 poz. 279 uchwałę Nr 97 Rady Ministrów z 1.III.52 o zmianie Instrukcji Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych;

poz. 280 uchwałę Nr 99 Rady Ministrów z 1.III.52 o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych;

poz. 281 uchwałę Nr 110 Rady Ministrów z 1.III.52 w sprawie zmiany tymczasowej struktury organizacyjnej Ministerstwa Państw. Gosp. Rolnych;

poz. 283 uchwałę Nr 109 Prezydium Rządu z 1.III.52 w sprawie ograniczenia pracy zarobkowej studentów szkół wyższych;

poz. 284 uchwałę Nr 111 Prezydium Rządu z 1.III.52 w sprawie zmiany systemu płac w państwowych biurach projektów;

poz. 285 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 29.II.52 w sprawie sposobu powoływania i trybu postępowania komisji przeciwpożarowych.

W Nr A-23 z 19.III.52 r., poz. 297 uchwałę Nr 104 z 1.III.52 w sprawie trybu rozdzielnictwa pojazdów mechanicznych.

W Nr A-24 z 20.III.52, poz. 304 uchwałę Nr 70 Rady Ministrów z 16.II.52 w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa na r. 1952;

poz. 305 uchwałę Nr 121 Prezydium Rządu z 8.III.52 w sprawie zaliczkowego sfinansowania wydatków na współzawodnictwo pracy;

poz. 306 uchwałę Nr 156 Prezydium Rządu z 15.III.52 w sprawie wiosennej akcji sanitarno-porządkowej w 1952 r.;

poz. 309 pismo okólne Nr 52 Prezesa Rady Ministrów z 10. III.52 w sprawie zwolnień do lekarzy w godzinach pracy.

KOMUNIKAT II.

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa, następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 45 z 20.III.52 L. dz. D.XIV/2/2292/52 w sprawie określenia warunków, którym powinni odpowiadać pracownicy szkolący robotników i określeń przypadków, w jakich należy zwalniać tych pracowników od pełnienia normalnych obowiązków oraz w sprawie zasad wynagrodzenia.

Zarządzenie Ministra Nr 46 z 25.II.52 L. dz. P-Z/O-2/52 w sprawie sporządzenia przez Centr. Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" rocznego planu budownictwa mieszkaniowego na r. 1952.

Zarządzenie Ministra Nr 51 z 26.III.52 L. dz. D.II/23/52 w sprawie zorganizowania jednorocznego wyższego kursu dla wysuniętych pracowników na stanowiska kierownicze.

Okólnik Ministra Nr 20 z 21.III.52 L. dz. GM/2/4206/52 w sprawie przestrzegania toku instancji sądowych w sporach cywilnych.

Pismo okólne Nr 33 z 17.III.52 L. dz. D.V/3/469/52 w sprawie ubezpieczenia dzieci i personelu w placówkach opieki nad dzieckiem od następstw nieszczęśliwych wypadków.

Pismo okólne Nr 34 z 19.III.52 L. dz. D.XIII/3/1035/52 w sprawie planu kosztów szkolenia wewnątrz zakładowego w r. 1952.

Pismo okólne Nr 35 z 19.III.52 L. dz. D.XI/2/1865/52 w sprawie stosowania zarządzenia Ministra Obrony Narodowej Nr 51 z 31.VIII.51.

Pismo okólne Nr 36 z 20.III.52 L. dz. D.VI/2/52 w sprawie badania bilansów i sprawozdań finansowych za 1951 r.

Pismo okólne Nr 37 z 20.III.52 L. dz. D.V/1/500/52 w sprawie odprowadzania na rachunki bankowe części amortyzacji przeznaczonej na inwestycje.

Pismo okólne Nr 38 z 21.III.52 L. dz. D.V/1/502/52 w sprawie planowania stanu własnych środków obrotowych we wnioskach do planu kredytowego oraz ustalania rodzaju nienormowanych środków obrotowych podlegających kredytowaniu.

Pismo okólne Nr 40 z 25.III.52 L. dz. D.VI/3/429/52 w sprawie rejestracji kosztów robót zimowych w okresie od 1.I. — 31.III52.

Pismo okólne Nr 41 z 25.III.52 L. dz. DVI/3/429/52 w sprawie trybu postępowania przy ubezpieczaniu mienia w transporcie krajowym.

Akty te rozesłane zostały w odbitkach sporządzonych na powielaczu.

KOMUNIKAT III

Zarządzeniem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31 grudnia 1951 r. utworzone zostało z dniem 1 stycznia 1952 r. Przedsiębiorstwo państwowe „Geoprojekt — Przedsiębiorstwo Geologiczne i Fizjograficzno-Geodezyjne Budownictwa Miejskiego" z siedzibą w Warszawie, nad którym zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa Miast i Osiedli, przez Centr. Zarząd Biur Projektowych B.M. Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest wykonywanie niżej wymienionych prac na potrzeby Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli oraz podległych mu jednostek:

1) prowadzenie fizjograficznych badań terenowych i wykonywanie prac fizjograficznych związanych z planami zagospodarowania przestrzennego oraz z lokalizacją inwestycji budowlanych,
2) prowadzenie badań geologicznych i badań laboratoryjnych oraz wydawanie na ich podstawie opinii co do przydatności budowlanej gruntów,
3) prowadzenie badań zmierzających do określenia możliwości i sposobu zaopatrzenia w wodę poszczególnych obiektów,
4) prowadzenie badań w zakresie zasobów surowców skalnych,
5) wykonywanie pomiarów stosowanych i szczegółowych (z wyjątkiem triangulacyjnych);
6) Geodezyjne opracowania i wnoszenie na teren elementów planów zagospodarowania przestrzennego.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Al. Stalina 26.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 18 zł., półroczna — 10 zł. 50 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378 — 412 — 18 część 21, dział 5, rozdział 24 § 3 wpływy z wydawnictw.—

Cena 1 zł 35 gr.

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 4.000. Zam. 1121 z dn. 4.IV.52. Podpisano do druku 15.IV.52. druk ukończono 17.IV.52. Objętość 1 arkusz. druk. Pap. druk. sat. kl. VII. A1/60 g. 3-B-15795.